

Die groot fout | Nal'ibali

 nalibali.org/story-library/multilingual-stories/die-groot-fout

Author

Geskryf deur Desirée Botha

Illustrator

Geïllustreer deur Chantelle en Burgen Thorne

This story is also available in: English / isiXhosa / isiZulu / Sesotho / Sepedi / Setswana / Xitsonga

Dit is 'n luilekker dag langs die rivier. Alles is doodstil. Die enigste geluid is Klein Voëltjie se sagte getjirp terwyl hy Seekoei se groot, plat tande skoonmaak.

Seekoei hou daarvan as sy tande skoongemaak word. Hy lê met sy kop buite die water, sy mond wawyd oop. Hy lê in die son en bak en voor hy hom kom kry, sluimer hy in. Hy droom van 'n groot sappige graspol wat by hom verbydryf, en in sy droom vat hy 'n groot hap en sluk.

“Jy't Klein Voëltjie opgeëet!” Die stem laat Seekoei wakker skrik. Dit is een van die flaminke. Hy lyk boos! Sy pienk gesig word bloedrooi!

“Jy't Klein Voëltjie opgeëet,” skree hy weer en beduie met sy vlerk na Seekoei.

“Ek sou nooit so iets doen nie!” verdedig Seekoei homself. “Ek eet gras, nie klein voëltjies nie! Buitendien, Klein Voëltjie is my vriend! Ek sou hom nooit opeet nie!”

“Ek het jou gesien! Hy was besig om jou tande skoon te maak, toe sluk jy hom in!”

Seekoei onthou sy droom. Nou is hy bang! Het hy sy vriend per ongeluk ingesluk? Toe, terwyl hy uit die rivier klim, hoor hy 'n bekende tjirpgeluid. Dis Klein Voëltjie!

Seekoei kyk oral rond om te sien waar Klein Voëltjie is. Einde ten laaste besef hy dat die geluid uit sy maag kom. Hy het sy vriend ingesluk!

“Sien? Ek het jou gesê!” sê Flaminke. “Jy't Klein Voëltjie opgeëet!”

“Ek ... ek het nie bedoel om ...” huil Seekoei. “Ons moet hom red. Ons moet hom uit my maag uit kry!”

Teen hierdie tyd het al die diere wat langs die rivier woon, nader gekom om uit te vind wat aangaan. Hulle begin planne beraam.

“Kom ons stuur klein vissies in jou maag in. Hulle kan vir Klein Voëltjie 'n pad maak om uit te swem,” sê Apie. Maar toe hulle dit hoor, swem al die klein vissies vinnig weg.

“Ons kan een van my tande gebruik om jou maag oop te sny en Klein Voëltjie te red,” stel Leeu voor. Seekoei dink nie dis ’n goeie idee nie!

“Wat gaan ons doen? Klein Voëltjie kan nie vir altyd in my maag bly nie!” sê Seekoei. Maar hy kan glad nie aan ’n beter plan dink nie. Dalk moet Leeu maar sy maag oopsny en vir Klein Voëltjie uithaal. Hy is op die punt om in te stem toe wyse ou Uil tot sy redding kom.

“Bedaar nou,” sê Uil. Almal luister. “Gaan kry vir my ’n groot veer,” beveel hy.

Een van die voëls vlieg vinnig na waar Flamink staan en bring vir Uil wat hy gevra het.

“Wonderlik!” sê Uil, vlieg grond toe en gaan sit voor Seekoei. “Maak nou jou mond so groot oop as wat jy kan, en ek gaan binne-in klim!” sê hy.

“Moenie dit doen nie! Hy gaan jou ook opeet!” waarsku Apie.

“Ag, bly tog stil!” sê Uil. Maar vir Seekoei sê hy saggies, “Jy beter my nie insluk nie! Wat jy ook al doen, moenie jou mond toemaak terwyl ek daar binne is nie!”

Uil klim tussen Seekoei se reusagtige en vreesaanjaende kake in! Toe begin hy Seekoei se keel saggies met die veer kielie. Eers giggel Seekoei net, maar toe skielik ...

“Ga...ga...gaaaaa!” hoes Seekoei, en Uil en Klein Voëltjie vlieg by sy mond uit! Hulle is van kop tot tone vol seekoeispoeg. Klein Voëltjie gee vir Uil ’n drukkie en hardloop dan om ook vir Seekoei ’n drukkie te gee.

“Ek is so jammer!” sê Seekoei.

“Moenie sleg voel nie,” sê Klein Voëltjie. “Ek moes jou wakker gemaak het toe jy aan die slaap geraak het. Ek weet jy het dit nie bedoel nie. Dit was net ’n fout, en buitendien is ek piekfyn.”

Seekoei en Klein Voëltjie draai na Uil toe, wat besig is om sy vlerke in die rivier te was. “Dankie, Uil. Jy het die situasie gered!” sê hulle.

“Plesier!” sê Uil, terwyl hy die laaste bietjie spoeg uit sy vere was. “En as almal nou sal stilbly, kan ek weer gaan slaap.”

Uil vlieg terug na die holte in die boom waar hy woon. Al die ander diere keer terug na dit waarmee hulle besig was. Flamink se gesig word weer sy gewone pienk kleur, maar hy skud nog sy kop.

“Lawwe voël! Hy eet jou op, maar julle bly vriende,” mompel hy. Dan stap hy terug na sy staanplek, gaan staan op een been en raak aan die slaap.

“Ek is regtig jammer,” sê Seekoei weer vir Klein Voëltjie. “Ek sal verstaan as jy nie weer my tande wil skoonmaak nie.”

“Maar dan sal jy tandpyn kry!” antwoord Klein Voëltjie. “Ons sal net seker maak jy raak nie aan die slaap terwyl ek dit doen nie. Kom ons gaan soek lekker sappige gras vir jou om te eet. Ek is seker jy’s honger.”

En toe kry hulle koers.

* Het jy al ooit 'n groot fout gemaak? Wat het gebeur, en hoe het jy daarvoor gevoel?

* Wat het gebeur om jou ná die tyd beter te laat voel?

* Klein Voëltjie en Seekoei is nog altyd vriende, al het Seekoei amper vir Klein Voëltjie opgeëet. Dink jy dit is belangrik om ander te vergewe as hulle 'n fout gemaak het? Hoekom sê jy so?